

Nieuwe uitgaven

Mon DE GOEYSE, *O Vrij Studentenheerlijkheid. Historisch-studentikoze schetsen*, Leuven Universitaire Pers 1987 (*Fasti Academici* 2), geïll., 139 blz., 650 fr.

Dr. Mon de Goeyse (° 1907), de oprichter van het Archief en Museum van het Vlaamse Studentenleven (te Leuven), heeft gedurende vele jaren een rol gespeeld in de Vlaamse studenten- en oud-studentenorganisaties. In deze mooie geïllustreerde uitgave bundelt hij elf artikels die hij tussen 1967 en 1985 heeft gepubliceerd in verschillende tijdschriften (*Onze Alma Mater*, *Ons Leven*, *Academische Tijdingen*, *De Brabantse Folklore*) over verschillende aspecten van de geschiedenis van het studentenleven, met name te Leuven, zonder evenwel de andere universiteitssteden te vergeten. Filologisch van belang zijn de opstellen over de Vlaamse studententaal, steeds geconfronteerd met het Noordnederlandse gebruik en boeiend door eerste informatie (de etymologie van *porre* voor meisjess studente!), en over de student in de Vlaamse letterkunde van Bergmann en Snieders tot Lebeau, Zvonik en Schouwenaars. Misschien zet de eerste bijdrage een jongere aan om het onderwerp uit te diepen, nu in de laatste jaren een duidelijke aflossing optreedt. In de geschiedenis van de studentenpet vindt men allerlei mentaliteitswijzigingen weerspiegeld; interessant is het ontstaan van de tegenstelling tussen Vlaamse *flat* (oorspronkelijk het Franse *baret*) en de Waalse *toké*, die aanvankelijk een katholiek kenmerk was; zoöok de geschiedenis van de Duitse pet, die het in de jaren dertig uiteindelijk won, nadat ze na 1918 een tijdlang in de ban was geweest. Het wedervaren van B. Vallaeys, de „zwarte Dinsdag” (n.a. van de benoeming van Lousse) en de „ontvreemding” van de aloude verbondsvlag uit de woning van Prof. Cardijn blijven de lezer boeien. Het studentenleven heeft veel te danken aan Jef van den Eynde, die *Alt-Heidelberg* naar Leuven haalde en die hier piëteitsvol herdacht wordt, en aan K. Heynderickx, die het eerste studentenliederboek samenstelde (1899). De meesten van ons zijn er zich niet meer van bewust, dat de clubcodex en het Duitse Bierkommant en clubwezen ingevoerd werden om in het gezelligheidsleven bestaande uitwassen te bestrijden door stijlvolle en ordevolle vergadergewoonten. De Goeyse boek doet een stuk van de „heroïsche tijd” van het Vlaamse studentenleven herleven.

G. de Smet